

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 12

MARS 1942

SỐ 133

SOI GƯƠNG HỘI-THÁNH ĐẦU-TIÊN!

HỘI-THÁNH Việt-Nam vừa được chánh-phủ công-nhận. Một tin hệ-trọng biết bao! Nhưng được Đức Chúa Trời công-nhận còn hệ-trọng hơn bội phần. Ngày xưa Đức Chúa Trời phán-dạy Môi-se về việc dựng đền-tạm rằng: «Hãy cẩn-thận, làm mọi việc theo như kiểu-mẫu đã chỉ cho ngươi tại trên núi» (Hê 8: 5). Lời ấy ngày nay còn vang-dội bên tai mỗi tín-dồ Đấng-dương. Hẳn ai cũng nhìn-nhận sách Sứ-dồ vẽ rõ kiểu-mẫu mà các tín-dồ chon-thật phải vâng theo trong công-cuộc gây-dựng Hội-Thánh Việt-Nam này. Có trung-thành vâng theo kiểu-mẫu đặt trước mặt mình, mới được nghe Chúa phán với mình như với Hội-Thánh Phi-la-đen-phi: «Ngươi đã giữ đạo Ta, và chẳng chối danh Ta... Ta đến mau-kíp; hãy giữ lấy đều ngươi có, hầu cho không ai cất lấy mào triều-thiên của ngươi» (Khải 3: 7-13).

Hội-Thánh Việt-Nam phải đầy-dẫy Đức Thánh-Linh

ĐẶC-ĐIỂM thứ nhất của tín-dồ trong Hội-Thánh kiểu-mẫu là: «Hết thấy đều được đầy-dẫy Đức Thánh-Linh» (Sứ 2: 4). Rất cần nhận-biết rằng Hội-Thánh không phải một sự tổ-chức, nhưng là một cơ-thể, là Thân-thể Đấng Christ, có sự sống của Ngài làm cho hoạt-động. Than ôi! Bao phen người ta lăm-lạc, quá chú-trọng sự tổ-chức, kết-cục có một Hội-Thánh «chết,» chớ không có một Hội-Thánh thật «sống,» thiêng-liêng, được Đức Thánh-Linh hành-động trong tín-

dồ và bởi tín-dồ! Vậy nên tại Ê-phê-sô, Phao-lô phải cất tiếng hỏi: «Từ khi anh em tin, có lãnh được Đức Thánh-Linh chẳng?» (Sứ 19: 2). Nghe họ đáp chưa, ông liền đặt tay trên họ, và họ lãnh được Đức Thánh-Linh. Hỡi tín-dồ yêu-dấu, có lẽ anh em đạo-đức lắm, sốt-sắng lắm, nhưng vẫn chết về phần thiêng-liêng, không thể gây-dựng Hội-Thánh thật, là Thân-thể Đấng Christ. Ôi! Nguyên chúng ta xứng-dáng dự phần gây-dựng một Hội-Thánh đầy-dẫy Đức Thánh-Linh, đức-tin, tình yêu-thương và các việc lành.

Hội-Thánh Việt-Nam phải dạn-dĩ làm chứng về Tin-Lành

ĐẶC-ĐIỂM thứ hai là tín-dồ trong Hội-Thánh kiểu-mẫu dạn-dĩ làm chứng về Tin-Lành. Sách Sứ-dồ năm lần chép rằng tín-dồ «dạn-dĩ» hoặc «mạnh-bạo.» Bị kẻ bắt-bớ làm cho tan-lạc chẳng? Họ «chẳng kể sự sống mình làm quý» (Sứ 20: 24), vui-vẻ xông vào chốn đau-khổ khôn tả, chịu lao-tù và chết vì Chúa! Họ thật «đã liều thân vì danh Đức Chúa Jê-sus-Christ» (Sứ 15: 26). Bỏ cuộc phục-hưng ở Sa-ma-ri, Phi-líp theo mạng-lệnh của Đức Thánh-Linh, đi đường «vắng-vẻ» đến thành Ga-xa. Phao-lô «bị Đức Thánh-Linh ràng-buộc, đi đến thành Giê-ru-sa-lem, chẳng biết đều chi sẽ xảy đến cho mình» (Sứ 20: 22-24). Phải, Hội-Thánh đầu-tiên vốn chỉ là một số tín-dồ thừa-thớt, nhưng đầy lòng dạn-dĩ do thật cảm-biết Đức Thánh-Linh ngự trong mình. Chúa đã dùng họ gây-dựng Hội-Thánh đến

nổi kể thù phải chứng-nhận rằng: «Kia, những tên đã lật ngược mọi sự» (Sứ 17: 6 — theo một bản khác).

Hội-Thánh Việt-Nam phải sốt-sắng hầu việc Chúa

ĐẶC-ĐIỂM thứ ba là tin-dở trong Hội-Thánh kiêu-mẫu đầy lòng sốt-sắng hầu việc Chúa. Bất-cứ đi đâu, dầu bị bắt-bớ, họ vẫn có Đức Thánh-Linh trong mình giống như bụi gai cháy không hề tắt của Môi-se, họ luôn luôn sốt-sắng vì Chúa. Họ làm chứng chẳng? Tin-Lành thật trở nên quyền-phép cứu-rỗi của Đức Chúa Trời, và muôn-vạn người được cứu. Họ cầu-nguyện chẳng? Kẻ đau được lành và cả đến kẻ chết cũng sống lại. Họ chỉ mong-ước làm vinh-hiến Chúa, quả-quyết hi-sinh mọi sự để tôn cao Đức Chúa Jê-sus và cứu-vớt linh-bồn đồng-bào. Ngày nay chúng ta có đầy lòng sốt-sắng như thế chẳng? Hãy nghe lời Chúa phán với Hội-Thánh Lao-di-xê: «Vingười hâm-hâm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra» (Khải 3: 14). Trong xứ này, nếu uống nước không đun sôi, ắt phải lâm bệnh. Cũng một lẽ ấy, tin-dở ngày nay «phải có lòng sốt-sắng» (Rô 12: 11 — nguyên-văn là: «sôi sùng-sục»). Nếu chẳng vậy, sao hay dự phần xứng-dáng trong việc gây-dựng Hội-Thánh «sống» ở Đông-dương?

Hội-Thánh Việt-Nam phải đầy-dẫy lòng yêu-thương

ĐẶC-ĐIỂM thứ tư là tin-dở trong Hội-Thánh kiêu-mẫu đầy-dẫy lòng yêu-thương. Trước khi nhận-lãnh Đức Thánh-Linh, nhiều lần họ chẳng có yêu-thương; Chúa gần phó mình trên Thập-tự-giá mà họ còn cãi nhau xem ai sẽ đứng đầu trong nước Đức Chúa Trời. Nhưng, vừa được đầy - dẫy Đức Thánh - Linh, chính những tin-dở ấy bèn sanh quả thứ nhứt, là kính-mến Đức Chúa Trời, và yêu-thương lẫn nhau. «Yêu cho đến cuối-cùng» (Gi. 13: 1) là hòn đá

thử xem ta có đầy-dẫy Đức Thánh-Linh và thật đặt Chúa đứng đầu tâm-hồn và đời sống mình chẳng.

Hội-Thánh Việt-Nam phải đầy-dẫy quyền-năng từ trên cao

SAU hết, ta thấy các tin-dở trong Hội-Thánh kiêu-mẫu được đầy-dẫy «quyền-năng,» — theo nguyên-văn là «cốt-min.» Phi-e-rơ giảng một bài, và trong ngày đó có ba ngàn người được cứu; rồi có vô-số người nhập Hội-Thánh. Họ xưng tội-lỗi và lớn tiếng kêu-xin Đức Chúa Trời thương-xót mình. Hội-Thánh cầu-nguyện, thì Phi-e-rơ được giải-cứ bằng một phép lạ. Ta có thấy quyền-năng đó tỏ ra trong Hội-Thánh Việt-Nam chưa? Nếu chưa, hãy nhớ rằng Đức Chúa Jê-sus ở trên trời đương nhờ-cậy chúng ta giảng Tin-Lành cho cả thế-giới tội-lỗi và hư-mất. Ngài muốn khiến muôn-vạn người phục-hòa với Đức Chúa Trời từ-ái. Nhưng hiện nay Ngài phải nhờ-cậy chúng ta trong công-cuộc đó. Ngài kêu-gọi anh em như Ê-sai thuở xưa: «Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta?» Anh em hãy đáp: «Có tôi đây, xin hãy sai tôi» (Ê-sai 6: 8). Thật Chúa đã «chọn và lập» chúng ta, ban cho quyền-năng «đề đi và kết quả.»

Hãy theo đúng kiểu-mẫu để xứng-dáng lãnh phần thưởng

NGÀY nay tin-dở được đặc-quyền dự phần công-cuộc hệ-trọng và vẻ-vang hơn hết, tức là để Đức Thánh-Linh hành-động trong mình như đấng thời các Sứ-dở, ngõ hầu tạo-tác một cơ-thể sống, là Thân-thể Đấng Christ, Hội-Thánh Việt-Nam. Nhưng muốn làm việc này, chúng ta phải có đủ năm điều-kiện của Hội-Thánh đầu-tiên. Như vậy, khi Chúa trở lại, Hội-Thánh Việt-Nam mới xứng-dáng được Đức Chúa Cha công-nhận là «đầy vinh-hiến, không vết, không nhăn» để dâng cho Con Ngài (Êph. 5: 27). Hỡi tin-dở yêu-dấu, hãy trung-tin làm theo kiểu-mẫu Hội-Thánh đã bày-tỏ cho chúng ta trong Lời của Ngài! — T. K. B.